

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoP/48/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224201433
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Biščáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8224201433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Biščákovvej a členov senátu JUDr. Ingrid Radomskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti Y. X., nar. X.X.XXXX a Q. X., nar. X.X.XXXX, obaja bytom u otca, zastúpených v konaní kolíznym opatrovníkom E. práce, sociálnych vecí a rodiny X., pochádzajúcich z matky B. X., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. XX, toho času bytom XX. I. XX/XX, XXX XX S., ČR, právne zastúpenej JUDr. JUDr. Ivanom Savčákom, advoktáom so sídlom Partizánska 45, Bardejov a otca Y. X., nar. X.X.XXXX, bytom L. XX, v konaní o zverenie maloletých do osobnej starostlivosti matky, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 15P/47/2024-118 zo dňa 6.2.2025, takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok.
- Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh matky na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti a určenie výživného vo výške 30 eur mesačne na každé maloleté dieťa.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Bardejov, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

Súd návrh matky v celom rozsahu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 26 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), § 36 ods. 1 zákona o rodine, § 24 zákona o rodine, § 25 zákona o rodine, § 62 zákona o rodine, § 65 ods. 1 zákona o rodine.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zamietol návrh matky na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, keďže nebola preukázaná taká zmena pomerov na strane rodičov alebo

maloletých detí, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia. Naopak bolo preukázané, že starostlivosť otca o maloleté deti je veľmi dobrá a samotné deti sa vyjadrili, že chcú ostať v starostlivosti otca.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v zmysle § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

III. Obsah odvolania matky a vyjadrení k odvolaniu

6. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka z dôvodu podstatného porušenia jej rodičovských práv a nesprávneho posúdenia skutkového stavu zo strany súdu prvej inštancie. Argumentovala tým, že súd nezohľadnil viaceré dôkazy o zanedbávaní starostlivosti o maloleté deti zo strany otca. Uviedla, že predložila dôkazy o tom, že maloletí sa vracajú z pobytu u otca v zanedbanom stave, majú kožné problémy a majú nedostatočnú hygienu. Súd tieto skutočnosti bagatelizoval. Otec pravidelne konzumuje alkohol, pričom výživné používa na alkohol. Otec je dlhodobo nezamestnaný, bez stabilného príjmu, odkázaný na pomoc rodinných príslušníkov. Domácnosť v ktorej žije je preplnená, čo ovplyvňuje výchovno-sociálne podmienky maloletých. Uviedla, že ona má stabilné rodinné a ekonomické zázemie, ktoré deťom poskytuje lepšie výchovné podmienky. Maloletá Y. sa vyjadrila, že u otca nie je spokojná a chce sa vrátiť k matke. Dcéra jej volá každý deň a hovorí jej, že otec im prikázal povedať, že chcú ostať u neho, inak ich odvezie polícia. S dcérou je v kontakte cez aplikáciu Messenger a má prehľad o jej živote. Dcéru uhryzol v osade pes, počas toho ako bola celý deň vonku bez dozoru, čo taktiež dokazuje nedostatočnú starostlivosť otca. Matka uviedla, že taktiež žiada o zmenu kolíznej opatrovníčky, ktorá napriek tomu, že dcéra sa vyjadrila, že chce ísť k matke, napriek tomu kolízny opatrovníčka tento fakt na súde neuviedla. Matka vo svojom odvolaní podala aj námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi z dôvodu, že sudkyňa prekrúcala očami, smiala sa a dávala najavo neochotu vypočuť si vyjadrenia matky, čo sa udialo na viacerých pojednávaniach. Matka uviedla, že má pocit, že sudkyňa uprednostňuje otca. Matka vo svojom odvolacom návrhu žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmenil napadnutý rozsudok, tak, že maloleté deti budú zverené do starostlivosti matky. Zároveň žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov konania.

7. Otec sa k podanému odvolaniu matky nevyjadril.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkmi, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahu (§ 65 CMP), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutých výrokoch je potrebné potvrdiť postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

14. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky matky maloletého dieťaťa je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie návrh matky na zverenie maloletých detí do jej starostlivosti zamietol.

15. Primárne sa odvolací súd venoval námietke zaujatosti podanej matkou voči zákonnej sudkyňi v rámci podaného odvolania.

16. Podľa § 49 ods. 1 Civilného sporového poriadku, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

17. Podľa § 52 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

18. Podľa § 52 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

19. Podľa § 53 ods. 1 CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

20. Matka uplatnila námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi prvýkrát v podanom odvolaní, pričom ako dôvod uviedla správanie sa sudkyne na viacerých pojednávaniach. Posledné pojednanie vo veci bolo vykonané dňa 6.2.2025 (na ktorom bol vyhlásený rozsudok), pričom námietka zaujatosti bola podaná matkou dňa 3.3.2025, teda po uplynutí zákonom stanovenej sedemdňovej lehote. Z uvedených dôvodov súd na túto námietku zaujatosti neprihliada.

21. Matka svoju odvolaciu argumentáciu postavila na svojom presvedčení, že súd prvej inštancie nezohľadnil ňou predložené dôkazy o tom, že otec zanedbáva starostlivosť o maloleté deti, deti majú zlý zdravotný stav, nedostatočnú hygienu, otec požíva alkohol, o deti sa nestará.

22. Posúdením matkou produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako súd prvej inštancie.

23. Odvolací súd uvádza, že rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností v prípadoch, kedy rodičia nie sú schopní sa na výkone rodičovských práv a povinností dohodnúť, musí byť potom hľadaním optimálneho stavu zo strany súdu. Po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k maloletým deťom, odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie bolo vykonané podrobné dokazovanie, zistený skutočný stav veci, súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, pričom za prioritu považoval najlepší záujem maloletých detí. Ten vyhodnocuje súd v každej jednotlivéj veci osobitne, za pomoci kritérií, demonštratívne vymedzených zákonodarcom v čl. 5 Zákona o rodine. Každé dieťa má pritom prezumovaný záujem udržiavať a rozvíjať citové väzby s obidvomi rodičmi a právo na rozvíjanie a upevňovanie súrodeneckých väzieb. Vzhľadom na uvedené súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbá o to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore s inými záujmami dieťaťa. Ak by sa súd mal odkloniť od zásady rovnocennosti postavenia rodičov, musí tak byť učené len z dôvodu porušenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa.

24. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy, odôvodnenie rozsudku je presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd nemal pochybnosti ej inštancie vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, v súlade s o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a

teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Úvaha súdu prvej inštancie vychádza zo správnych skutkových zistení a na nich nadväzujúce právne závery, ktoré zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie sa dôsledne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa výchovy maloletých detí, ako aj s námietkami rodičov, ktoré tvorili ich obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a dodáva, že len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným.

26. Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty oboch rodičov v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

27. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovacím rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/40/2018 zo dňa 18.07.2018).

28. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcimi sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

29. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

30. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam matky v tom smere, že súd sa nedostatočne zaoberal resp. bagatelizoval ňou predkladané dôkazy o tom, že otec zanedbáva starostlivosť o maloleté deti a že maloletá Y. jej neustále opakuje, že chce byť zverená do jej starostlivosti, uvádza, že s tými odvolacími námietkami nemožno súhlasiť. Súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal skúmaním rodinnej situácie maloletých detí a to nielen vypočutím rodičov, ale aj oboznámením správ z opakovaných neohlásených šetrení kolíznym opatrovníkom v domácnosti otca (vrátane pohovorov s maloletými deťmi), správou zo základnej školy, ktorú navštevuje maloletá Y., správou od obce o povesti otca, správou detskej lekárky, a aj šetrením zákonnou sudkyňou v mieste bydliska maloletých detí, vrátane zisťovania názoru maloletých detí zákonnou sudkyňou. Odvolací súd konštatuje, že dokazovanie bolo vykonané podrobne, až vyčerpávajúco a bol zistený skutočný stav veci. Odvolací súd tu plne

súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nebola zistená zmena pomerov na strane rodičov alebo maloletých detí, ktorá by odôvodňovala zmenu súdneho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

31. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a to predovšetkým z dôvodu rešpektovania najlepšieho záujmu maloletých detí, ktorý má byť prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu v akejkoľvek veci týkajúcej sa maloletého dieťaťa s poukazom na jeho právo na rozvíjanie a udržiavanie vzťahových väzieb s rodičmi, súrodencami a inými blízkymi osobami. Každé dieťa má právo vyrastať vo svojej primárnej biologickej rodine, v stabilnom a bezpečnom prostredí a právom na rozvíjanie citového vzťahu s oboma rodičmi. V konaní bolo preukázané, že otec je schopný zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté deti, ktoré majú k nemu vytvorený hlboký citový vzťah. Zároveň bolo preukázané, že otec nebráni deťom, aby trávili čas s matkou, alebo sa s ňou telefonicky kontaktovali aj nad rámec súdom určeného styku, a nebráni ani tomu, aby sa deti stretávali s rodinou matky, čo možno vyhodnotiť ako rodičovsky uvedomelé správanie v prospech maloletých detí.

32. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

33. Odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 52 CMP.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).